

HER ER VÅRT LIV

I oppveksten var Steinar Sagen
helten som lillebror Tore diltet etter.
Nå konspirerer de sammen, for
å vinne TV-seerne.

– Treholt og
Titov? Vi har
ikke noe for-
hold til det
greiene, vi.
Men bildet er
jo kult!

Stor ebror
som føringssoffiser

D

a The Sagens skulle fotografers til Drømmebildet, var det nok av ideer i omløp.

De drømte om snikskyttere, glassblåsere, Poirot... Men ingen av de var «kule» nok til å tilfredsstille både lillebror og storebror.

Helt til de kom på Arne Treholt og bildet tatt av PST i Wien 1983. Treholt med sin KGB-kompis og føringsoffiser Titov. Tore og Steinar lignet jo til og med! Også måtte de ha med Lopatin. Bjarte Tjøstheim var et naturlig valg.

– Treholt og Titov? Vi har ikke noe forhold til det greiene, vi. Men bildet er jo kult!

Sammen med Bjarte har Steinar (35) og Tore (29) har laget latter og liv på radio, festivaler og scene i flere år. I Radioresepsjonen utgjorde de noe så sjeldent som en radio-trio.

Radioresepsjonen har denne uken byttet spor fra radio til skjerm og toget inn på sendeplanen til NRK3.

– Jeg tror det blir gøy for folk å se på oss når vi prater, sier Steinar.

Onsdager kan du se Steinar, Tore og Bjarte plette om aktuelle temaer, pluss sketsjer. De satser på den gode, gamle talk-showmodellen.

– Hvis folk synes vi er morsomme, så synes de programmet er morsomt. Og det virker som om folk synes vi er morsomme, mener Tore.

Evnen til å få folk til å le har Sagen og Sagen til felles. Utseende, humor, navn, yrke, familier tilknytning er andre ting. Og trangen til å le, humre og flire høyt, lavt – mye og ofte.

– Vi er litt lei den der «vi er så like» brødregracia, egentlig. Vi har jo ikke likt liv, da. Eller profesjonelt har vi jo likt liv, mener lillebror Tore.

– Du er et halvår bak meg, påpeker Steinar.

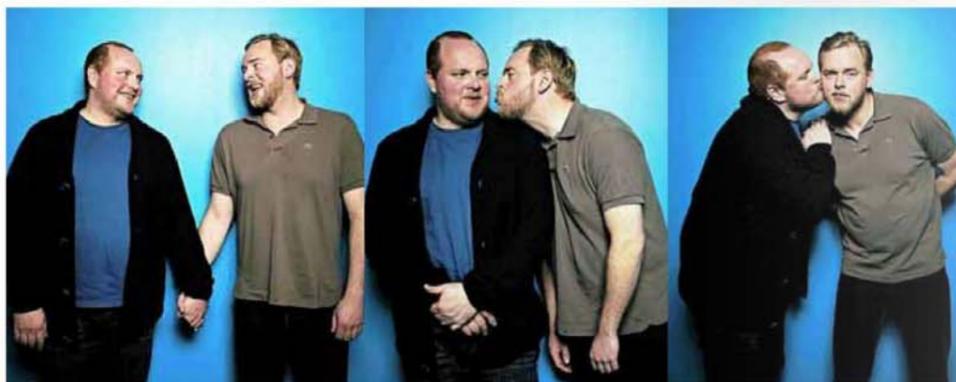
– Ja, jeg har tatt innpå fem år. Så jeg er jo flinkest.

– Det er jo lett å ta innpå når jeg har gått opp sporet.

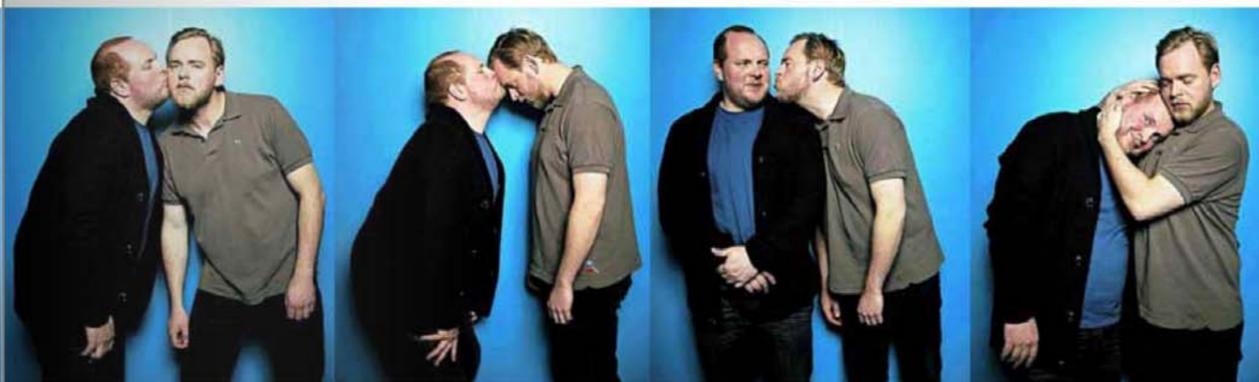
Men det finnes forskjeller. Heldigvis.

Tore er ikke så nøye på det. Steinar blir mye, mye fortore stresset. Steinar har en datter på snart fem måneder, Tore har ikke barn.

Tore: – Du er jo en sønn

LOVE: Steinar mener de har vært to gode brødre, helt til han kom i puberteten og ble litt pøblete. Og så ble de gode

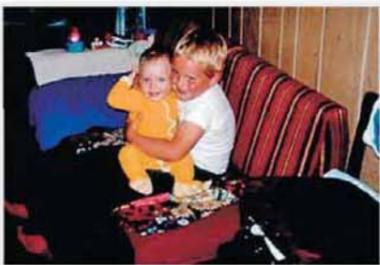

venner igjen. Tore på sin side har forsøkt å være venner med storebror hele tiden.

Foto: ESPEN SJØLINGSTAD HOEN

PENGE-BEVISET: Tore hadde et ryddig rom. Men i begynnelsen måtte brødrene dele. S: – Da hadde vi køyeseng. Det er utrolig rart å bo i køyeseng. T: – Ekkelt var det. Det er ikke naturlig. Men legg merke til GameBoy-en, jeg var en av de første som hadde GameBoy.

BROTHERS IN ARMS: Steinar tror det var en slags «connection» mellom ham og Tore. – Når jeg ser på bildene så ser det slik ut. Var jeg glad i brutter'n da jeg var seks år? Sikkert, men man husker jo ikke det.

MATGLAD: Tore gnager på middagen. – Der spiser jeg kylling og det er det beste jeg vet. Og knuste poteter med sky. – Nei, det er ikke kylling, det er kotelett. – Ja, det var det, ja.

– Jeg gjorde egentlig alt det han gjorde. Fra speideren til skoleresty.

Tore

STAPPA: Renaulten er ferieklar. Steinar har på seg Levis-genser som han har arvet av en kusine. Tore er stabet som en koffert. – Vi kjørte fra Oslo til Lofoten med Tore i bagasjen. – Jeg satt jo fast. Var ikke så farlig, det.

«ingen daler, ingen topper-fyr», er du ikke?

Steinar: – Jo, jeg er for så vidt det. Er ikke du..?

Tore: – ... det er for så vidt også.

Steinar: – Og så er jeg kanskje littegrann hyggeligere eller?

Tore: – Nei, det tror jeg ikke. Du er kanskje mer generelt hyggeligere, mens jeg bytter på. Du er jevner.

Steinar: – Så når vi dør har vi brent av like mye hyggelighet.

Steinar var fem år da foreldrene sto opp midt på natten, dro på sykehuset og kom hjem noen dager senere med lille Tore.

– Jeg tror ikke jeg gledet meg. Jeg var fem år så jeg burde vel egentlig hatt noen følelser rundt det, men jeg husker ikke noe av det, jeg.

Steinar mener de har hatt et godt brødreforhold – helt til han ble sønn pøblete.

Steinar: – Jeg husker jeg var glad i'n da vi var yngre. Men det var perioder da han bare var en irriterende lillebror. Men da du var forbi din verste pubertet...

Tore: – ...sånn 16-aktig.

Steinar: – Ja, da ble vi gode venner igjen. Det var en periode

HELAN OG HALVAN: Sagen-familien liker å knipse bilder i høytidene. – Juletreet sto ferdig pyntet når vi kom opp trappen på julaftenmorgenen. Veldig deilig å slippe pynting. Utrolig deilig.

der i min pubertet hvor vi ikke var venner.

Tore: – Jeg prøvde å være venn med deg hele tiden, jeg.

I 2004 havnet Tore på sykehus.

Steinar holdt på å pusse opp med hjelp fra faren da telefonen ringte. Han var på vei for å kjøpe mer maling da Tores daværende kjæreste («ja, det har vært noen av dem») ringer til Steinar og sier «Det er Tore, han ligger på Ullevål og det er noe med hjertet».

Det artet seg som et hjerteinfarkt. Prikking i armen, han fikk pust. Da var det ikke så farlig med malingen. Sykehuset neste. Etter noen timer på ventrommet gikk det hele over av seg selv. Det var et virus i hjertet.

– Jeg synes det var dramatisk, sier Steinar, som gjerne vil gi en «shout out» til det flinke, norske helsevesenet.

– Jeg ble veldig klar over mine følelser da telefonen kom. Er det noen i min nærmeste

SNØMENN: Brødre i snøen, på påskefjellet.

BIL I FOKUS: Fiat Ritmo, klar for påsketur. – Den ser så utrolig stusselig ut, selv om den har fartsstripe. Tror dette var på det tidspunktet hvor vi var fattige og fatter'n ikke hadde jobb. Han elsker å ta bilder av biler og ba oss gå ut av bildet så han kunne få bilen alene.

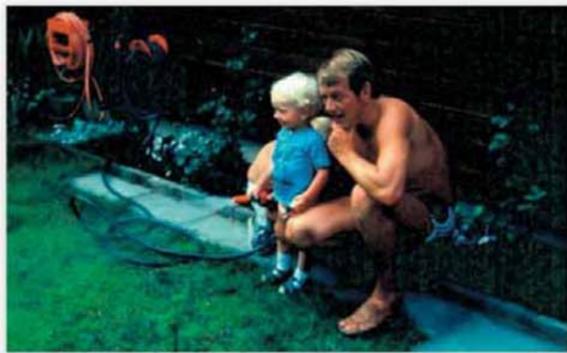
krets jeg ikke vil skal dø, så er det jo han. Eller altså jeg vil ikke at samboeren min, eller barnet mitt, eller ... Jeg vil ikke at noen skal dø!

Hvis Tore er den aggressive, sinte typen, er Steinar den milde. Han sang musikalsanger inn på kasset. Tore prøvde seg på korps, fotball og hadde talent for bordtennis.

Men det var speideren som var det store. For begge. – Steinar er helten min. ➔

TORE PÅ KORPS-SPORET: – Det bildet lyver egentlig. Jeg har aldri spilt kornett med den uniformen på – jeg kom aldri lenger enn til aspirantkorps. Uniformen var klar til 17.mai, men sluttet rett før jeg skulle bruke den.

GRØNNE FINGRE: Tore og faren i hagen på Holmlia. T: – Det ser ut som om vi hadde stor hage utenfor leiligheten på Holmlia. Det hadde vi ikke. Det vi gjorde med den to kvadratmeter store plenen var å legge heller over så det ble helt borte.

TIVOLI-TØYS: S: – Når jeg ser på det smilet der, så husker jeg at jeg ville at den dagen skulle bli skikkelig, skikkelig bra. Karusell og greier. Det smilet er jo så falskt. Påklistra. T: – Jeg husker ikke noe av det, jeg.

THE SAGENS: Konfirmasjonen til Steinar. Brødrene med mamma Sissel og pappa Erik. – Jeg husker at konfirmasjonen var hjemme i Leiligheten på Holmlia, det var for trangt selvfølgelig. Jeg kan ikke huske at det var en spesielt hyggelig dag, bare sånn vanlig hyggelig. Jeg ville ikke konfirmere meg kirkelig, det var mütter'n som bestemte det.

SAGEN-SPEIDERNE: Det var mor og far Sagen som styrte guttene i retning av en patrulje. – Det er både friluftsliv og kristendom. Det kan jo ikke gå galt. På dette bildet hadde jeg gått der noen år, Tore hadde akkurat blitt ulvunge.

UNGE OG LOVENDE: T: – Her er jeg jo voldtatt av puberteten, det er vel 12 år som han feiret i Amsterdam. Han bodde og jobbet der i ti år. Det gikk bra hjemme i langhelger, er ikke lange flyturen.

– Vi har en veldig sann finfølelse Det der er vi samkjørte på. Hvis kranling, da liker jeg meg dårlig.

NASJONAL HELT: Steinar i finstasen: – Jeg husker at jeg følte meg veldig fin. Den 17.mai sløyfen har jeg laget selv. Jeg har den et eller annet sted.

siden eller noe sånt? S: – Det er 50 års laget til fatter'n det. Pappa var akkurat passe tilstede. T: – Han var jo

på hva den andre tåler. vi har antydning til

Steinar

Det var jo heltedyrkelse frem til jeg var kanskje 20 år. Jeg gjorde egentlig alt det han gjorde. Fra speideren til skolelevy.

Steinar flyttet ut av rekkehuset på Holmlia da han var 23. – Jeg bodde hjemme etter militæret. Da jobbet jeg på SFO og som lærervikar, mens jeg satt opp revyer. Jeg hadde jo lyst til å bli skuespiller.

Han skulle bli revymann, men ble radiomann. Broren fulgte sporet.

– Hvem av dere dro mest damer?

Steinar: – Tore.

Tore: – Det var meg. Det var fordi jeg var tynneste.

Brødrene gaper og ler i kor. Så blir det stille.

Tore: – Dette har vi nesten aldri snakket om.

Steinar: – Jeg hater litt å prate om det, men... Jeg var litt sen med det greiene der. Jeg var ikke noe sånn...

Tore: – Du hadde ikke noe sex appeal?

Steinar: – Hehe, jeg hadde ikke sex appeal.

Steinar med armene i kors.

Lett rødhet i fjeset. Tore snuser. Steinar tygger pastiller.

– Jeg trodde nerder hadde draget?

Tore: – Det kommer senere. De med sex appeal får først, og så får nerdene etterpå.

Lillebrors såre punkt er hans firbente venn. Er det noe Tore ikke liker å snakke om så er det hunden. Han er redd for å bli stemplet som «hundemenneske».

– Hvor lenge har du hatt den?

– Jeg har hatt hunden siden... Ja, siden to samboerskap! Den

har fulgt meg. Det hadde jeg ikke planlagt, for å si det sånn.

Tore tror hunden nærmer seg fire år.

– Er den ikke eldre? To samboerskap... Fire år.

– Ja, det går unna.

– Hva heter den?

– Det er flauere enn alt. Det kan ikke komme på trykk.

Store Sagen tok lappen for halvannet år siden.

– Ja, da tok jeg meg sammen, ass'. Det var en prestasjon av meg.

Det betyr at det har vært noen

år med sjåførtjeneste på Tore. Til Ikea og sånn. De viktige stedene. Og så den gangen Steinar hadde dame i Danmark. De var alle enige om at det var en fin tur.

Andre ganger har det vært mindre moro.

Steinar skulle flytte. Tore hadde hjulpet en del. Steinar ba om mer hjelp. Tore sukket.

«Jeg kan godt kjøre, men jeg kommer ikke opp i leiligheten og hjelper deg». Tore satt i bilen mens de andre bar. Steinar forsto.

– Vi har en veldig sann finfølelse på hva den andre tåler. Det der er vi samkjørte på. Hvis vi har antydning til kranling, da liker jeg meg dårlig, merker jeg. Ikke bra.

Sagen-duoen bor i Oslo øst-bydelen Kampen begge to. Tore fant det først.

– Jeg flyttet fordi jeg liker meg der, men det er ikke noe minus at Tore bor der. Nå kjører vi hverandre til jobb og sånn, sier Steinar.

Selv om de bor nærme hverandre er ikke Tore helt på barnevaktkjøret ennå. Men

han planlegger en liberal onkelpolitikk. Penger til øl, bak ryggen på far.

Onkel Tore skal være fadder for niesen. Det er viktig for Steinar at Tore og datteren hans får et nært forhold.

Tore: – Det er det største vervet jeg har fått.

Steinar: – Tore, er du glad i niesen din?

Tore: – Jaa, men hun har jo ikke noe personlighet ennå. Hun er jo bare et lite barn.

Steinar: – Kanskje du må være mer sammen med henne?

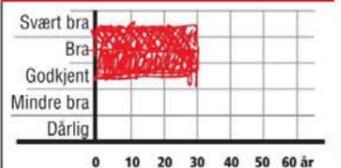
Tore: – Er hun noe å være

STEINAR: Livet til nå

KOMMENTAR: – Jeg føler det må en sånn liten opp der når jeg fikk unge. Ungen er bare fryd og gammen! Jeg har det generelt bra. Da jeg var 20 år og i militæret, da går det litt ned. Men ikke sånn fryktelig mye heller. Bare litt ned. Og etter militæret var det litt turbulent, da visste jeg ikke hvilken retning livet skulle ta. Jeg begynte å jobbe på skolefritidsordning, og det var ikke noe gøy.

TORE: Livet til nå

KOMMENTAR: – Nå har jeg det veldig bra. Har hatt det mye bra. Jeg prøver å komme på tider der jeg ikke har hatt det bra, men jeg kommer bare på den perioden da jeg hadde mye acne. Jeg har hatt så små problemer. Hva har skjedd i livet mitt? Det har jo ikke skjedd noen ting.

BRØDRE I BLODET: Steinar og Tore ute på Parkteateret i Oslo. T: – Det går foreløpig greit med hårveksten. Nå har vi skjegg også. Det er fordi vi har så stygge fjes. S: – Skjegget er vårt smykke.

RESEPSJONISTER: Tore og Steinar er del av et treklover sammen med Bjarte Tjøstheim. De ble kjempepopulære på radio og vant prisen Årets Radionavn under Prix Radio i 2008, 2009 og 2010, i tillegg til prisen for beste programleder-team i 2010.

VISSTE DU AT..?

- Steinar tror han har krav på å vite hva som står i almanakken til Tore.
- Steinar var i Garden og mener at der er det bare streite folk.
- Begge brødrene karakteriserer seg selv som veldig «skikkelige».
- Tore er medlem i styret i bo-rettsslaget. Han har vært med på å vedta nye dørhengsler og økning i husleien.
- Steinar liker seg best i BOSS-jeans. Han synes det er vanskelig å finne bukser som passer.
- Tore ser på seg selv som en av de beste sjåførene i hele verden.
- De mener selv de går under kategorien fast-forholds-fyrer.

DRAMA-TORE: Tore havnet på sykehus med infeksjon i hjerte-posen.

T: – Det føltes ut som et hjerteinfarkt. Jeg fikk ikke puste og hadde prikking nedover armen. S: – Det var dramatisk. Det er kanskje det eneste litt vonde som har skjedd i våre liv.

sammen med? Jeg føler ikke at det er så mye der fra null til ett år.

Steinar: – Du må jo, altså, være, ja, vi tar det senere.

Pause.

– Men du journalist? Får du frem all ironien i dette her?

